

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 38 (529)

Субота, 24 вересня 1977 року

Ціна 2 коп.

РІК ЖОВТНЯ
60-й
УДАРНА ВАХТА

ПЛАН ДЕСЯТИ МІСЯЦІВ—
ДО 21 ЖОВТНЯ!Славні
трудівниці

Коли зайдеш на Ялтинську фабрику індошвику і ремонту верхнього одягу, відразу впадають в око два стенди. На одному з них — раціоналізатори, на другому — передовики виробництва.

На першому стенді серед семи раціоналізаторів і прізвище швеймотористки, члена нашого Товариства Раїси Лютої. Вона домагається зниження собівартості продукції, підвищення продуктивності праці, виконує виробничі завдання на 120 процентів.

Інший стенд знайомить нас із ветераном фабрики Галиною Чепурною. 127-147-200 процентів — таке зростання норми виробітку у цієї трудівниці.

До 60-річчя Великого Жовтня Раїса Люта і Галина Чепурна взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і успішно їх виконують.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

м. Ялта,
Кримської обл.Ряди
переможців
зростають

Нещодавно 28 робітників Новоград-Волинської швейної дільниці Житомирського УВП, яку багато років очолює Борис Йосипович Клецер, рапортували про виконання завдань і зобов'язань двох років десятиї п'ятирічки. Серед них швачки-мотористки і кравці Л. А. Паслен, В. К. Іванченко, Е. П. Бучинська, Л. В. Гончарук, Н. Г. Косанчук, Ш. Л. Четет та інші.

З цього приводу відбувся урочистий вечір. Від імені адміністрації, партійної і профспілкової організацій переможців привітав голова місцевого комітету профспілки УВП Михайло Семенович Грінберг. Він побажав їм дальших успіхів у соціалістичному змаганні на честь 60-річчя Великого Жовтня, особистого щастя і вручив почесні грамоти.

Такий же вечір відбувся в Житомирі, де було вшановано дев'ять переможців соціалістичного змагання головного підприємства.

Всього вже виконали завдання двох років десятиї п'ятирічки 42 робітничі. 85 докладають зусиль, щоб справитись з дворічною виробничою програмою до 7 листопада.

Слід сказати, що передовики користуються на підприємстві загальною пошаною. На їх честь на виробництві обладнано кутки слави, де на стенді художньо написані прізвища. Піднято також Прапор слави.

Колектив підприємства з гідними виробничими показниками йде назустріч 60-річчю Великого Жовтня.

М. ГУРМАН.

У грудні минулого року, розгортаючи підготовку до славного ювілею нашої Батьківщини — 60-річчя Великого Жовтня, колектив Конопотського УВП взяв підвищені соціалістичні зобов'язання на 1977 рік. Почин наших швейників схвалили президія ЦП УТОГ і Республіканський комітет профспілки.

З перших днів другого року п'ятирічки у колективі розгорнулася наполеглива боротьба за виконання накреслених трудових рубежів. Це дало добрі результати. Понад восьмимісячне завдання підприємство реалізувало додаткової продукції на 113 тисяч карбованців. Недавно 22 трудівники УВП вже завершили виконання особистих дворічних виробничих завдань. Серед них М. А. Бабич, Л. В. Безмен, В. Г. Якименко, А. П. Шмицька, А. Т. Шербакова, Г. Д. Миколаєнко, Л. А. Скворцова, П. П. Іцков та інші.

П'ятдесят трудівників підприємства нині змагаються за те, щоб план двох років завершити до 7 листопада 1977 року.

ЗМАГАННЯ ШИРИТЬСЯ

Ідучи назустріч 60-річчю Великого Жовтня, колектив Івано-Франківського учбово-виробничого підприємства взяв нові підвищені соціалістичні зобов'язання — план десяти місяців виконати до 24 жовтня, дати понад завдання продукції на 42 тисячі карбованців.

Між робітниками, інженерно-технічними працівниками та службовцями УВП з перших днів року широко розгорнулося соціалістичне змагання за вагомі виробничі показники, високу продуктивність праці, економію матеріалів. Щотижня по бригадах, дільницях підбивають підсумки роботи і кожного понеділка старший майстер на виробничій нараді доводить це до відома адміністрації, змінних майстрів, бригадирів, всіх швейників.

Плановий відділ підбиває підсумки трудового суперництва по кварталах і разом з комісією виробничого відділу визначає призиви місяця.

Серед виробничих колективів переможцями змагання за перший і другий квартали були бригади, що їх очолюють А. Г. Скоробач та А. Т. Василів. Вони шийть чоловічі сорочки із державним Знаком якості.

Вивчаючи проект нової Конституції СРСР і прагнучи гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня, колектив нашого підприємства зважив свої резерви та можливості і переглянув раніше взяті соціалістичні зобов'язання, накресливши більш високі трудові рубежі: десятимісячний план завершити до 21 жовтня, або на три робочих дні раніше, ніж передбачалося попередніми річними зобов'язаннями. До ювілею Великого Жовтня випустити додаткової продукції на 125 тисяч карбованців. Підвищити продуктивність праці на 3,5 процента.

Річний план 1977 року швейники УВП дали слово завершити до 25 грудня.

А. ЖОГОВ,
заст. директора УВП
з виховної роботи.

На знімку: ст. майстер УВП С. Н. Півень разом з молодими робітницями (зліва направо) В. В. Северин, Г. Д. Миколаєнко, А. Д. Петрушенко та А. Н. Трофимцевою обговорюють якість випущеної продукції.

Фото Й. МІНЬКА.

ЗАКРІПИТИ УСПІХИ,
ДОСЯГТИ НОВИХ РУБЕЖІВ

Збори партійно-господарського активу республіки

Як уже повідомлялось, 16 вересня в Києві відбулись збори партійно-господарського активу, на яких було всебічно обговорено хід виконання народно-господарських планів і соціалістичних зобов'язань ювілейного року по виробництву і продажу державі зерна та інших продуктів сільського господарства і завдання партійних організацій, радянських і господарських органів у зв'язку з привітанням Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва.

З доповіддю на зборах виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький.

В республіці, відзначив він, успішно виконуються основні соціально-економічні завдання десятиї п'ятирічки і соціалістичні зобов'язання, взяті на нинішній, ювілейний рік. У промисловості достроково завершено програму восьми місяців по реалізації продукції і випуску більшості найважливіших видів виробів.

Трудівники сільського господарства під керівництвом партійних організацій, доклали багато зусиль і творчості, забезпечили найвищий за всі роки валовий збір і засипали в засіки Батьківщини рекордну кількість зерна. На хлібоприймальні пункти вже надійшло 18 мільйонів 177 тисяч тонн, або 1 мільярд 110 мільйонів пудів, у тому числі 859 мільйонів пудів основної продовольчої культури — пшениці.

Знаменно, що в ювілейному році всі області виконали свої соціалістичні зобов'язання по продажу зерна державі.

Поставлене товаришем Л. І. Брежнєвим чотири роки тому завдання, щоб мільярд пудів хліба став для хліборобів республіки мінімальною нормою, втілюється в життя. В 1973 і 1974 роках господарства продали державі більш як

по мільярду пудів, і за перші два роки десятиї п'ятирічки Батьківщина одержала понад два мільярди пудів українського зерна. Всього, з урахуванням вкрай несприятливого 1975 року, за п'ять останніх років у державні ресурси надійде близько п'яти мільярдів пудів зерна.

У доповіді і виступах учасників зборів підкреслювалось, що в трудовій перемозі хліборобів України втілена героїчна праця трудівників сільського господарства, промисловості, транспорту, інших галузей народного господарства. У боротьбі за врожай другого року п'ятирічки знов яскраво виявилась велика сила союзу робітничого класу і колгоспного селянства, неперушна дружба і братерська взаємодопомога народів нашої Батьківщини. Нове трудове піднесення викликане всенародним обговоренням проекту нової Конституції СРСР.

З винятковою силою виявилась мобілізуюча роль партійних організацій колгоспів і радгоспів, райкомів, міськкомів і обкомів партії, особистий приклад комуністів.

Тепер, відзначали учасники зборів, дуже важливо, наслідуючи схвалені ЦК КПРС почини трудящих Полтавської області, в усіх бурякосіючих господарствах і підприємствах організувати і без втрат провести збирання, вивезення і переробку вищого високого врожаю цукрових буряків. Необхідно використати всі можливості для збільшення заготівель кормів, добре підготуватись і організувати провести зимівлю худоби.

В обговореному питанні прийнято відповідну постанову.

З величезним піднесенням учасники зборів прийняли вітальний лист Центрального Комітету і ЦК КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Леоніду Іллічу Брежнєву.

(РАТАУ).

ДЕНЬ БАТЬКІВЩИНИ ЖОВТНЯ

РРФСР:
СІНЬОЇ ІПАТОВЦІ

Масову сівбу озимих розгорнули іпатівські механізатори, чий досвід використання техніки на польових роботах великими комплексними загонами набув у країні повсюдного поширення. Колгоспи і радгоспи передового району восени відвели під колосові великі площі в 118 тисяч гектарів.

Осінню посівну іпатівці мають намір завершити по ушільненому графіку — за декаду. Такі строки дають можливість до настання холодів всюди вкрити ниву килимом зелених сходів. Витримати намічений темп допоможуть, як і на жнивах, механізовані комплексні загони. По-іпатівському вирішили сіяти озими на площі 1820 тисяч гектарів всі колгоспи і радгоспи Ставрополля.

УКРАЇНА:
НА ПОВНУ ПОТУЖНІСТЬ

Видав струм останній енергоблок у 800 тисяч кіловат на Запорізькій ДРЕС. Тепер ця теплова станція потужністю 3 мільйони 600 тисяч кіловат стала однією з найбільших у країні.

Прогресивна технологія монтажних і будівельних процесів, широке використання передових методів праці забезпечили достроковий пуск усіх агрегатів. За рахунок скорочення строків робіт і зниження трудових затрат народному господарству вже зекономлено 12 мільйонів карбованців.

БІЛОРУСІЯ:
БУДИНКИ СТАЮТЬ ЛЕГШИМИ

Будівництво 12-поверхових житлових будинків нової серії почалося в Мінську. Панелі, з яких вони складаються, виготовлені з легкого бетону з пористими заповнювачами. Тому вага кожного та-

кого будинку дорівнює вазі 9-поверхового будинку попередньої серії.

Монтуються вони за прогресивною технологією — безкаркасним способом. Роль несучих колон і балок виконують самі стінові панелі, які мають високу міцність. За рахунок цього на кожному будинку економиться тільки металу близько трьох тонн.

Застосування легких бетонів дає можливість споруджувати будинки високої поверховості, знаходити оригінальні планувальні вирішення. Цей матеріал знижує матеріаломісткість і вартість будівництва. Адже кожен його кубометр порівняно із звичайним бетоном легший на тону, менше в ньому і металу.

КИРГИЗІЯ:
ТУРБОТА ПРО ІСІК-КУЛЬ

Повну відставку танкеру, який перевозив паливо, дано на високогірному озері Іссик-Куль. По мальовничому водоймищу, на узбережжі якого створюється велика курортна зона, спеціальною постановою заборонено перевезення будь-яких нафтопродуктів. Віднині обов'язки танкера виконуватимуть тільки автопоїзди.

Серед садів на узбережжі голубого озера, яке розкинулось на висоті 1600 метрів над рівнем моря, близько двох сот здравниць. У них щороку відпочивають більш як двісті тисяч чоловік. Будівництво нових санаторіїв дасть можливість збільшити кількість відпочиваючих до мільйона. Вони зможуть користуватися тут не тільки унікальними джерелами, лікувальними грязями, чудовими пляжами, а й кристально чистою водою курортної перлини Тянь-Шаню.

(ТАРС—РАТАУ).

ОСНОВНИЙ ЗАКОН НАШОГО ЖИТТЯ

Обговорюємо проект Конституції СРСР

В ОБСТАНОВЦІ ВИСОКОЇ АКТИВНОСТІ

Обговорення проекту Основного Закону нашої держави показує, що радянський народ висловлює єдиний, палкий схвалення і повну підтримку проекту Конституції СРСР, рішення травневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, внутрішньої і зовнішньої політики нашої партії і Радянської держави.

Як і всі трудящі Країни Рад члени УТОГ Чернігівщини з великим інтересом знайомляться з історичним документом нашої доби. Працівники культзакладів УТОГ області прагнуть донести до всіх членів Товариства положення проекту Основного Закону. В містах і селах, на Чернігівському УВП з лекціями «Про проект нової Конституції СРСР», з бесідами і роз'ясненнями виступають завідувачі клубами і директори Будинків культури, лектори товариства «Знання», інструктори-перекладачі та інші працівники нашого Товариства.

В обласному Будинку культури організовано роботу гуртка по вивченню Основного Закону.

— Проект нової Конституції законодавчо закріплює усі реальні можливості для розвитку і застосування громадянами своїх творчих сил, здібностей і обдарувань, всебічного розвитку особи. Читачи цієї історичної документи, відчуваш батьківське піклування КПРС і Радянської держави про людину праці,— сказала у своєму виступі на загальних зборах підприємства депутат Деснянської районної Ради депутатів трудящих м. Чернігова, робітниця УВП М. П. Марченко.

У проекті нової Конституції,

який закріплює соціалістичний принцип «Від кожного — за здібностями, кожному — за працею» записано, що вільна праця радянських людей є джерелом зростання суспільного багатства, добробуту нашого народу і кожної радянської людини.

Понад 200 глухих працює на Чернігівському учбово-виробничому підприємстві. Майже всі вони здобули професію на нашому та інших УВП. Сотні наших випускників працюють на різних підприємствах області і за її межами. Всі вони, користуються правом вибору професії відповідно до їхнього покликання, трудяться на благо рідної Батьківщини, одержуючи за свою працю відповідну оплату.

Держава поєднує моральні і матеріальні стимули — так зазначено в статті 13 Конституції. Понад сорок робітників і службовців тільки на Чернігівському УВП за результатами трудової діяльності нагороджено орденами та медалями Союзу РСР. Кавалери орденів Трудового Червоного Прапора — П. Ф. Пильник, Б. В. Марусенко, кавалери орденів «Знак Пошани» — К. С. Ткаченко, О. К. Почечун, кавалер ордена Трудової Слави III ступеня М. С. Швець — це колишні учні нашого підприємства, а тепер робітники високої кваліфікації, майстри своєї справи.

У змістовних рядках проекту нової Конституції втілена їх доля, сьогодення і майбутнє, як і сотень таких, як вони, звичайних радянських трудівників.

На загальних зборах членів УТОГ Дмитрівської первинної ланки Товариства сільські трудів-

ники говорили: «Важко, та мабуть й неможливо передати словами ту велику гордість за нашу Вітчизну, за її розквіт і могутність. Немає жодної країни в світі, де було б так багато зроблено для людей з вадами слуху і мови, як у нашій країні».

Яскравим прикладом застосування своїх творчих сил може бути нині всім відомий діяч мистецтв, народний художник Української РСР Олександр Ферапонтович Саєнко, глухонімий з дитинства, уродженець і мешканець міста Борзни, що на Чернігівщині. Його роботи експонуються в музеях Києва, Москви, Ленінграда. Тільки за роки Радянської влади талант Олександра Ферапонтовича досягнув вершин розквіту.

Громадяни СРСР мають право на відпочинок і житло — так записано в статтях 41 і 44 Конституції. За минулі 15 років одержали хороше житло і поліпшили свої житлово-побутові умови 215 сімей, 138 з них працюють на УВП.

Члени УТОГ Чернігівщини, які потребують оздоровлення, одержують путівки. За десять років глухі отримали 207 путівок в санаторії, 277 — в будинки відпочинку, 83 туристичні путівки.

Для неучащих освіта практично стала доступною за часів Радянської влади. Багато талановитих, здібних людей з вадами слуху і мови, користуючись правом, записаним у Конституції СРСР, одержали вищу, середню спеціальну, технічну освіту і тепер застосовують свої знання у практичній роботі на підприємствах, в культзакладах.

Члени УТОГ Чернігівщини вважають своїм священним обов'язком зміцнювати могутність Батьківщини сумлінною працею.

О. КЛИМОК.

З великим інтересом

п'ятиріччя. Ми добре попрацювали у другому кварталі цього року і УВП стало переможцем у республіканському соціалістичному змаганні серед підприємств Товариства. Нам присуджено перехідний Червоний прапор і першу грошову премію Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств.

Особистий план двох років п'ятиріччя уже виконали 28 передовиків. Це столяр-складальник

С. М. Цилінський, шліфувальниця К. П. Гладка, верстатниця Н. Строкань, маляр Г. Литовченко, пресувальник Н. І. Москаленко, оздоблювач меблів О. І. Шевчук та інші.

Нині, коли в пресі все частіше з'являються рапорти трудових колективів і бригад про виконання взятих ювілейних зобов'язань, наш колектив прагне хорошими успіхами в праці зустріти 60-річчя Великого Жовтня.

Г. ОВЧАРЕНКО,
секретар парторганізації
Черкаського УВП.

З трудовим зав'язанням

У проекті нової Конституції СРСР є чудові слова про те, що торжество комунізму кожен з нас наближає своєю самовідданою працею.

Як програму дій на десяту п'ятирічку сприйняв ці слова передовий робітник тарного цеху Новокраматорського машинобудівного заводу імені В. І. Леніна тесля Микола Петрович Свиридов.

Високі показники у роботі М. П. Свиридов домагається завдяки чіткою продуманій організації праці, а також прагне працювати сьогодні краще, ніж учора, а завтра — краще, ніж сьогодні. Миколі Петровичу присвоєно звання «Кращий за професією».

В 1973 році Свиридова нагороджено медаллю «За доблесну працю».

Змагаючись за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня, Микола Петрович щоденно виконує змінні завдання на 118 процентів.

Після трудового дня його часто можна зустріти в Будинку культури. Свиридов — активний учасник художньої самодіяльності, зокрема, гуртка «Ілюзіоніст». На республіканському огляді цей колектив здобув перше місце.

З кожним днем все ближче день народження Країни Рад, і все з більшим зав'язанням працює Микола Петрович Свиридов — людина, яка любить і шанує працю.

Ф. КАЛАФАТ.

м. Краматорськ,
Донецької обл.

Правофлангова

Іванівна працює на мотально-крутильній дільниці. Зараз вона обслуговує крутильний верстат на 358 веретен. Добрим словом відзначаються про неї начальник цеху № 1 Віктор Васильович Степанов, старший майстер Євдокія Севаст'янівна Політаєва, товариші по роботі:

— Трудлюбива, дисциплінована, вимоглива до себе. Норми виробітку виконує на 120—125 процентів при високій якості.

— Які ваші плани на найближче майбутнє? — запитав я.

— Колектив нашого УВП взяв соціалістичне зобов'язання виконати виробничий план другого року п'ятиріччя до 25 грудня. Я постаралася зробити все можливе, щоб внести свій вклад в цю благородну справу,— сказала Парасковія Іванівна.— Тепер, коли радянські люди обговорюють новий проект Конституції СРСР і готуються гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня, я, як і весь колектив нашого УВП, прагну працювати з повною віддачею.

Г. ВЛАСОВ.

На знімку: П. І. Степанюк.

Фото О. ОЛЕКСАНДРЕНКА.

ОРІЄНТИР—РЕЗЕРВИ

На спільному засіданні місцевого, адміністрації і партійного бюро Білоцерківського УВП йшов розгляд питання про підбиття підсумків соціалістичного змагання між дільницями. Суперечки виникли при розподілі другого і третього місць. По всіх показниках, крім сортності продукції, вперед виходила бригада майстра Н. Уварової, але друге місце присуджено не їй, а майстру О. Білоцькій. Таке рішення ще раз показало, як активно на підприємстві ведеться боротьба за якість продукції.

— Ми випускаємо спеціалістів для робітників Москви, Тули, Іваново і не маємо рекламції від замовників,— розповідає головний інженер підприємства К. П. Лановенко.— Минулого року у нас на виробничому було введено комплексну систему управління якістю, яка за цей час дала добрі результати.

Щомісяця на підприємстві проходить День якості. Контрольні комісії ведуть облік здачі продукції з першого пред'явлення, підраховують процент виробів першого сорту, оцінюють стан утримання робочих місць. Результати перевірок висвітлюються в спеціальному куточку якості. До речі, наочній агітації на підприємстві могли б позавидувати і великі заводи — штаб соціалістичного змагання поновлює інформацію про індивідуальні виробничі досягнення кожного тижня.

Особливо високі вони у швеймотористок В. Савлевої, Е. Шкуратовської, Ф. Яценко, які вже виконали трудове завдання двох років п'ятиріччя. Постійно перевищують норми виробітку Л. Валияник, Е. Степаненко, Г. Ткачук, М. Шкурлатовська — робітничий вийшли переможцями соціалістичного змагання за другий квартал.

А трудові успіхи правофлангових вимагають підвищеної віддачі всього колективу, напруження ритму роботи всього підприємства. 130 робітників мають трудові паспорти учасників соціалістичного змагання за дострокове виконання плану десятої п'ятирічки, 61 з них зобов'язалися виконати виробничий план одинадцяти місяців до 60-річчя Великого Жовтня.

І можна сподіватися, що трудівники додержать слова — в цьому

запевняють результати роботи підприємства за вісім місяців. План реалізації продукції за цей час виконано на 104,8 процента, продуктивність праці порівняно з минулим роком зросла на 12,6 процента.

— Успіхи, певна річ, радують, але ми не збираємося заспокоюватися, шукаємо додаткових резервів,— продовжує головний інженер.— На підприємстві проведено реконструкцію устаткування, введено в дію нові двоголкові машини. Багато робітниць оволоділи кількома сумніжними операціями, виконують подвійну норму.

Близько 20 процентів усіх трудівників — комсомольці, в минулому випускники профтехучилищ. Перші кроки на шляху до майстерності вони роблять під наглядом досвідчених робітничо-наставниць А. Василенко, Ф. Карук, М. Норченко та інших.

— Крім того,— розповідає секретар комсомольської організації Ольга Конончук,— в нас на підприємстві працює школа комуністичної праці, виробничо-технічні курси, семінари по основах економічних знань. Майже всі комсомольці навчаються і підвищують свою кваліфікацію.

В активі комсомольської організації — вогники трудової слави, на яких передові робітники виступають з розповідями про свою роботу, вечори-посвяти в робітничий клас, бесіди і лекції, присвячені ювілею Жовтня.

В надійні руки передають виробничу естафету ветерани праці — на підприємстві успішно трудяться комсомольсько-молодіжна бригада, очолювана майстром Г. Чергус. Нещодавно члена цієї бригади швачку-мотористку В. Савлеву було нагороджено медаллю «За трудову відзнаку».

Повертаючись з засідання місцевому, згадує виступ директора І. І. Проскури. Він сказав, що поміж інших підприємств у Білій Церкві УВП УТОГ займає місце десь посередині, але колектив має всі можливості бути в числі кращих. І до цього треба йти впевненіше і швидше.

К. ФОМЕНКО,
студентка Київського
державного університету.

З повною віддачею

Меблярики Миколаївського УВП докладають багато зусиль, щоб гідними виробничими показниками зустріти 60-річчя Великого Жовтня.

Між виробничими підрозділами і окремими трудівниками широко розгорнулося соціалістичне змагання за високі темпи і якість роботи. Особливо наполеглива боротьба за першість триває між полірувальним, складальним і цехом заготовок.

В ході суперництва народжуються передовики виробництва. Наприклад, кращі верстатники Микола Никанорович Самойлюк, Микола Павлович Ткаченко, столяри-

складальники Микола Юрійович Новомол і Микола Дем'янович Волю щоденно виконують змінні завдання на 125—130 процентів.

Значних успіхів добиваються також склорізьальник Михайло Федоров, фанерувальниця кромки меблевих щитів Мотрина Ігнатенко, верстатник Федір Терещенко, нітролакувальниця меблевих щитів Фекла Клопот і набиральниця шпону Катерина Карпова. Висококваліфікованим столярам-складальникам Миколі Макарову і Миколі Буняку, а також верстатнику Олександр Станову довірено ставити на виробіток особисте клеймо.

І. БЕРЕЗНЯК.

Завжди попереду! Так говорять у колективі Слов'янського філіалу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» про комсомольця Юрія Челов'яна. Молодий робітник зайнятий на виробничому процесі просочування намотаних котушок.

Юрій Челов'яна — ударник комуністичної праці. У ювілейному соціалістичному змаганні він домігся високих виробничих показників. Змінні норми виробітку сумлінний трудівник виконує в середньому на 110—115 процентів.

Цікаве і змістовне життя у Юрія. Він — активний спортсмен, виступає у складі збірної команди облвідділу УТОГ з футболу, бере участь у громадському житті колективу.

На знімку: (зліва направо) контролер ВТК Лідія Іванівна Глушенко перевіряє роботу Юрія Челов'яна. Все відмінно.

Фото Я. МІНДЕЛЯ.

УСПІХИ ЗОБОВ'ЯЗУЮТЬ

Після першої зміни у червоному кутку Вінницького учбово-виробничого підприємства зібралися всі трудівники, щоб вшанувати товаришів по роботі, яких за сумлінну працю нагороджено урядовими нагородами.

За столом президії місця зайняли ударники комуністичної праці Галина Мерзюк і Галина Керемет, директор підприємства Г. П. Громова, голова облвідділу УТОГ Ю. В. Найдорф та інші.

Голова місцевого комітету профспілки Н. Е. Софіїв відкрив мітинг. Всі встали, коли до залу внесли Червоний прапор підприємства.

Слово надається директору УВП Галині Пилипівні Громовій. Вона розповіла про трудові здобутки підприємства, з якими воно йде до 60-річчя Великого Жовтня.

— Незважаючи на несвоєчасне надходження пряди (основної сировини виробництва) та нестачу технологічного пару, підприємство за вісім місяців реалізувало понадпланової продукції на 20 тисяч карбованців, — сказала вона.

Г. П. Громова тепло відгукнулася про передовиків виробництва, які зробили значний внесок у загальну справу, зокрема, про Гали-

ну Мерзюк і Галину Керемет. Галина Мерзюк — в'язальниця, ветеран виробництва, 22 роки трудиться на УВП. Вона уміє працювати на всіх видах трикотажних машин. Нині Галина з чоловіком обслуговує позмінно одну зону в якій чотири круглов'язальні машини КТ-1. Г. Мерзюк щоденно виконує норми виробітку на 118—120 процентів, випускає по 130—140 кілограмів першосортного начісного трикотажного полотна. Вона — ударник комуністичної праці, їй присвоєно звання «Майстер — золоті руки». Успішно виконує Г. Мерзюк взяті соціалістичні зобов'язання. Нині вона працює в рахунок 1978 року.

В 1974 році сумлінна трудівниця переглянула змінні норми виробітку. Її підтримали на підприємстві, в Товаристві. Першою перейшла Галина на багатоступінчасте обслуговування круглов'язальних трикотажних машин. Все це говорить про те, що Галина Мерзюк заслужила високу нагороду — орден Трудової Слави III ступеня.

Медаллю «За трудову відзнаку» нагороджено закрійницю Галину Керемет, яка працює на УВП 12 років. Коли вона прийшла на під-

приємство, то не мала спеціальності, не знала міміки. Завдяки наполегливості Керемет закінчила вечірню школу робітничої молоді, блискуче оволоділа всіма спеціальностями закрійної дільниці. Ударниця дев'ятої п'ятирічки за півтора року виконала дворічний план і нині трудиться в рахунок другого кварталу 1978 року. За вісім місяців цього року вона розкрила понад план 11 тисяч одиниць білизни, зекономивши 570 кілограмів трикотажного полотна.

Секретар Вінницької міської Ради депутатів трудящих Ганна Іванівна Гончарук під бурхливі оплески присутніх вручила нагороди.

Наполегливих трудівниць привітали: голова облвідділу УТОГ Ю. В. Найдорф, секретар партійного бюро В. А. Бранько, ударниця комуністичної праці, в'язальниця Катерина Салюк та інші.

На цьому мітингу колектив Вінницьких трикотажників, зваживши свої можливості, взяв підвищені зобов'язання. Вирішено план другого року п'ятирічки завершити 26 грудня, а не 27, як зазначалося раніше, реалізувати понадпланової продукції на 30 тисяч карбованців замість 20 тисяч, дати понадпланового прибутку 22 тисячі карбованців замість 16.

І. ШАПЕЄВ,
заст. голови групи
народного контролю УВП.

Недавно на Харківському УВП-2 проведено конкурс на кращу швачку-мотористку по якості і швидкості пошиття. В ньому взяли участь всі робітничі фабрики.

Переможцями вийшли ударники комуністичної праці передові швачки Лідія Пошляєва і Галина Краснова (на знімку зліва направо), які зайняли відповідно перше і друге місце.

Фото П. МІНЬКА.

ЛЮДИ КОЛГОСПНОГО СЕЛА

НА БАТЬКА РІВНЯЮТЬСЯ

Синє небо застилають сиві дощові хмари. Хліба вже зібрано, поля виорано і лише де-не-де жовтіє невеликим клином стерня. У колгоспі імені Куйбишева, що в селі Мелешки, вчасно завершили цього року жнива, а згодом відзначили обжинки — найбільше хліборобське свято, що вінчає працю селянина.

Славно попрацювали колгоспники, чимало продано зерна державі. У той напружений час не міг усидіти дома ветеран праці, член нашого Товариства Іван Васильович Кулик. Три десятиріччя очолював він рілничу бригаду, а потім передав колектив іншому — молодому. А влітку цього року, як дозріли хліба, знову вийшов у поле. Разом з дочкою Орисею і зятем Михайлом зранку і до пізньої ночі трудився на жнивях. Вони, правда, збирали хліб комбайном, а він був на різних роботах. Але в тому, що з поля вчасно зібрано хліб є і його частка праці.

— Можете пишатися, батьку, — не раз говорив йому голова колгоспу, — ваш сімейний екіпаж — найкращий в артілі.

— Так уже в нашому роду повелось, — відповідав Кулик. — І Орися, і Сашко, і Надія не осоромили мене жодного разу.

Діти поважають батька, адже він учасник громадянської та Великої Вітчизняної воєн, ветеран праці, добрий порадинок.

...Пригадався Івану Васильовичу 1938 рік. Зранку до пізньої ночі він був у полі, на жнивях. А вдома підкралася біда — скарлатина звалила трое дітей. Лише пізньої ночі дізнався про це. Запріг коней і рушив у Гадяч. Вранці приїхала старенька лікарка. Сашка та Орисю вдалося врятувати від наслідків хвороби, а найменша Надійка втратила слух і мову.

Виросла дівчина на все село. І вродлива, і працювита. Десять років працювала Надія біля телят, потім стала дояркою, а пізніше перейшла на роботу у польову бригаду. Робота у її руках просто кипить.

Всі діти в батька пішли. Йому ось уже 80 років, а ніхто в селі не пригадує, щоб він сидів, склавши руки. Такі й діти. Після збирання хлібів — копають цукрові буряки, картоплю. І так до пізньої осені в полі, а тільки потепліє, весна настає — Кулики всією сім'єю знову на роботу до колгоспу.

Н. АКСЮК.

Гадяцький р-н,
Полтавська обл.

У компактних групах

ПРАЦЯ в нашій країні стала справою честі, доблесті і героїзму. Вона становить основу нашого життя і немає на світі більш почесного звання, ніж звання трудящої людини. Не випадково таку велику увагу приділено ролі праці у проєкті нової Конституції СРСР. Людина праці оточена в нас всебічною турботою і пошаною.

Яскравою ілюстрацією до цього є життя і трудова діяльність одного з кращих кадрових робітників головного підприємства Донецького виробничого об'єднання «Електромашні» Петра Івановича Жили. За доблесну працю він удостоєний високої урядової нагороди — ордена Трудової Слави III ступеня.

А шлях до загального визнання починався 24 роки тому. Тоді шістьнадцятирічним юнаком вперше переступив поріг учбово-виробничого підприємства, яке потім стало йому рідною домівкою, тут він ріс і збагачував свої знання. У навчальній групі з перших кроків, а це було відразу після шкільної лави, хлопець показав себе стараним і здібним учнем наполегливого і чуйного В. В. Старушинського. «Це мій перший учитель-наставник», тепло відгукується про нього Петро Іванович.

На випускних екзаменах комісія оцінила теоретичні і практичні знання П. І. Жили на «відмінно». Йому було присвоєно найвищий — третій кваліфікаційний розряд.

Так увійшов глухий юнак в ряди робітничого класу. Поруч з ним були старші товариші,

ШЛЯХ ДО ВИЗНАННЯ

зокрема, А. М. Дорофєєв під керівництвом якого він оволодів технологічними тонкощами складної професії слюсаря-інструментальника. І зараз вони трудяться пліч-о-пліч, діляться професійними «секретами».

Зерна робітничої науки впали в добрий ґрунт, дали щедри сходи й плоди. Спочатку були й труднощі. Не виходить деталь, хоч плач — не виходить. Після преси доводилось її мало не заново «дотягувати». Потім, з часом, прийшла професійна зрілість. Найскладніші штампи, найвідповідальніші виробничі завдання доручають йому. Бо знають: вчасність і якість його роботи надійні.

Але просто працювати, виконувати свої обов'язки — для Петра Івановича цього мало. Він живе в атмосфері постійного

творчого пошуку. Завжди добирається вдосконалення тієї чи іншої деталі, пристроїв, всієї оснастки для будь-якого виробу. У колективі говорять, що в нього мудра голова і золоті руки — все йому під силу.

Готуючись гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня, П. І. Жила взяв високе соціалістичне зобов'язання й успішно його виконує, вніс дві цінні раціоналізаторські пропозиції. Виготовлені ним самим штампи вивільнили двох робітників і дали підприємству більше трьох тисяч карбованців умовно-річної економії. Процес штамповки перейшов із ручного на напівавтоматичний. Всього ж ним внесено шість раціоналізаторських пропозицій із загальним економічним ефектом п'ять тисяч карбованців.

Від учня до висококваліфікованого робітника, творча робота якого наближається до праці інженера — такий шлях глухого трудівника можливий завдяки радянському способу життя, що осяяний сонячними променями нашої Конституції, проєкт якої винесений на всенародне обговорення. Тільки в країні соціалізму можуть бути створені всі умови для того, щоб глухі трудівники йшли в одному строю з усім народом, повноцінно трудилися на благо суспільства.

Т. СЕЗОНОВА,
заст. генерального директора
ДВО «Електромашні»
з навчально-виховної роботи.

На знімку: П. І. Жила.
Фото В. ЯКУБЕНКА.

ГРОМАДСЬКИЙ ОГЛЯД УМОВ ПРАЦІ ЖІНОК

У ТІСНІЙ ВЗАЄМОДІЇ

На нашому підприємстві працюють переважно жінки. Тому проведення громадського огляду умов їх праці, побуту та відпочинку має важливе значення.

З цією метою на УВП-1 створено спеціальну комісію, що розробила план проведення заходів і приступила до його виконання. У роботі, комісії допомагає місцевий комітет профспілки. На підприємстві уважно ставляться до запитів трудівниць. Комісії по проведенню громадського огляду та місцевому по роботі серед жінок тримають тісний зв'язок з адміністрацією, комсомольською та партійною організаціями.

Велику увагу приділяють на УВП-1 підвищенню кваліфікації трудівниць, освоєнню суміжних професій, підвищенню продуктивності праці, покращенню якості продукції.

Переможців соціалістичного змагання відзначають. Так, за перший квартал 1977 року багатьох

трудівниць нагороджено грошовими преміями і туристичними путівками до міста-героя Волгограда, для переможців другого кварталу було організовано екскурсії до міст Умані та Києва.

З метою підтримання належних санітарно-технічних умов на підприємстві щороку на час відпустки бригад проводять ремонт приміщень, цехів. Так, нинішнього року відремонтовано всі цехи і дільниці, оновлено наочну агітацію, завезено квіти та інші.

Організація культурного відпочинку — одна з ділянок роботи комісії. У вихідні дні, починаючи з весни і аж до осені, для трудівниць організовують виїзди в будинок відпочинку в село Крошенково, де жінки відпочивають з сім'ями. У гуртожитку обладнано і розширено червоний куток. Тут проводять ігри, танці, вечори-зустрічі з цікавими людьми.

Н. ТЕЛЮКОВА.

Шанують в колективі робітників Сімферопольської фабрики культурно-побутових товарів швачку-мотористку Ніну Олександрівну Галушко. Вона понад чверть століття трудиться на цьому підприємстві, добре оволоділа технологічним процесом. Ветеран виробництва змінні завдання систематично виконує на 140 процентів, забезпечує високу якість виробів.

За багаторічну високопродуктивну працю Ніна Олександрівна відзначена урядовою нагородою — медаллю «За трудову відзнаку». Трудівниця носить почесне звання ударника комуністичної праці.

Передова швачка-мотористка, як і багато інших виробничих фабрик, прагне зустріти 60-річчя Великого Жовтня значним перевиконанням десятимісячного завдання.

На знімку: Н. О. Галушко.

Фото О. ШУСТА.

ЧИТАЧІ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

Про робітничу честь

Днями в Запорізькому обласному будинку культури відбувся вечір-диспут на тему: «Що таке робітнича честь?». Першою виступила бібліотекар Будинку культури М. А. Армянська, яка сказала, що робітничу честь полягає в тому, щоб, перш за все, радувати людей своєю працею, високою якістю продукції, бути справжнім патріотом рідної Батьківщини, брати приклад з таких, як легендарний шахтар Олексій Стаханов, сталевар Макар Мазай, буряківниця Марія Демченко та інших.

Про деяких прославлених героїв праці нашого часу говорив у своєму виступі працівник Будинку культури С. М. Мордушенко. Він підкреслив, що чесна, самовіддана праця в нашій країні шанується і заохочується морально і матеріально. Цінуючи свою робітничу честь, трудівники і матеріально живуть краще за тих, хто погано працює.

Робітниця УВП Софія Варварчук з гордістю говорила, що в їхньому колективі багато справжніх героїв труда, ударників комуністичної праці, у яких вчиться молодь.

На жаль, серед глухих є й такі, продовжувала далі вона, їх, правда, одиниці, що несумлінно ставляться до праці. Їх доводиться виховувати, вдаватися навіть до товариського суду. Ми будемо домагатися, щоб таких було менше, а то й зовсім не стало. Треба ширше використовувати громадську думку.

Учасники диспуту висловили загальну думку — такі вечори, бесіди треба вштовпувати частіше.

М. МАТВІЄНКО.

м. Запоріжжя.

Новини одещини

Тематичний вечір «Славімо хліборобську працю» відбувся в Любашівському клубі УТОГ. Присутні тепло зустріли Героя Соціалістичної Праці, бригадира радгоспу «Зоря комунізму» Михайла Миколайовича Сухарчука, що прибув на вечір. Знатний бригадир розповів про роботу хліборобів, про тих, хто добрим словом і вмілою порадю допомагає молоді любити рідну землю, виховувати у них почуття обов'язку і відповідальності перед народом.

В Білгород-Дністровському клубі УТОГ проведено цикл заходів проти порушників правил вивчення руху. Члени Товариства вивчали правила руху для пішоходів, прослухали лекцію про відповідальність за порушення цих правил, яка супроводжувалась демонстрацією спеціальних плакатів. У проведенні цих заходів допомагали старший сержант Микола Остапчук і старший лейтенант міліції Олександр Гукосян.

У трьох гуртожитках Одеського виробничого об'єднання, де мешкає 400 чоловік, розгорнулось соціалістичне змагання за звання «Гуртожиток зразкового порядку», присвячене 60-річчю Великого Жовтня.

Адміністрація і місцевий комітет об'єднання періодично проводять перевірки виконання зобов'язань. У першому етапі змагання кращим визнано гуртожиток № 1, що по вулиці Карла Маркса. Командант цього гуртожитку, — ветеран нашого Товариства Галина Іванівна Зелена.

І. СВАТКО.

НАСТУПНОГО дня, відразу після сніданку, спеціальним туристським автобусом вирушили ми на екскурсію по історичних та визначних місцях столиці Румунії.

Нашу увагу одразу привернули наслідки землетрусу, який стався навесні цього року. На великих старих будинках ще видно вертикальні тріщини, важкі, масивні балкони деяких будівель надломилась і їх підтримують тимчасові дерев'яні підпори. Подекуди нерівномірно осів ґрунт під фундаментами споруд. Найбільше потерпіли будинки старої забудови, особливо цегляні та кам'яні.

Під час землетрусу суворий екзамен витримали будинки сучасної архітектури, в спорудженні яких застосовано панелі із збірного залізобетону.

Життя людей міста вже давно ввійшло у нормальне русло і кожен в міру своїх сил прагне зробити внесок у заліковування ран, заподіяних стихійним лихом. Всюди кипить робота. Будинки в ристуваннях. Машини доставляють цеглу, різні будматеріали, цементний розчин, що спеціальним пневмонасосом подають на верхні поверхи.

— Це трапилося увечері 4 березня, — почала розповідати наша гід Марія Мунтян. — Люди вже спали. І мало хто почув раптовий гуд, що вирвався з землі. Кілька підземних поштовхів враз спричинили великі руїни, людські жертви. Загальні збитки від землетрусу по всій Румунії становлять 6 мільярдів лей.

— Але в тяжку годину нам подарили руку допомоги, — продовжувала Марія Мунтян. — Ми глибоко

Кияни на території музею Села в м. Бухаресті.

вдячні народам Радянського Союзу. Невдовзі після землетрусу в бухарестському аеропорту Отоплені приземився літак ТУ-134, на борту якого було близько чотирьох тонн медикаментів, хірургічні інструменти та інша медична апаратура. А трохи пізніше уряд Країни Рад передав у дар Румунії завод крупнопанельного домобудування,

* Продовження. Початок див. «Наше життя» від 17 вересня ц. р.

Нотатки туриста

Верстатник Київського деревообробного заводу № 2 Анатолій Яценко (ліворуч) і технік-конструктор дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» Олександр Худашов на одній з площ Бухареста.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

будівельні матеріали, вантажні автомашини, трактори, бульдозери, санітарні машини на загальну суму 10 мільйонів карбованців.

— Допомогу подали нам також й інші соціалістичні країни.

І все ж, незважаючи на наслідки землетрусу, наша зустріч з Бухарестом стала приємною несподіванкою.

Столиця Соціалістичної Республіки Румунії — не тільки головний політичний, адміністративний і культурний, але й важливий промисловий центр країни. Тут випускається 17 процентів від усієї виробленої продукції.

Однією з найбільш характерних рис міста з населенням 1 мільйон 600 тисяч чоловік і площею понад 600 квадратних кілометрів є велике озеленення. Це не тільки парки й сквери, а й розлогі крони лип та каштанів вздовж проспектів, бульварів і вулиць.

Заснування Бухареста датуються 20 вересня 1459 року. Не дивлячись на 500-річний вік, місто, перш за все, вражає приїжджого своєю молодістю. Старовинні будинки, архітектурні пам'ятники гармонійно вписуються в ансамбль сучасних споруд. Серед них особливо виділяються своєю архітектурою Національний театр, Будинок телебачення, готель «Інтерконтиненталь» — Бухарест, Палац культури і спорту та інші.

Після загального огляду міста автобус, наче пірнув у густу прохолодну тінь високих дерев мальовничого парку Херестроу, площа якого дорівнює 190 гектарів. На його території розміщено музей Села під відкритим небом — один з найцікавіших етнографічних музеїв світу, заснований в 1936 році. Його експонати розповідають про життя різних областей країни — тут представлено селянські будин-

ЗНАЙОМСТВО З БУХАРЕСТОМ

1704 році — найстаріший лікувальний будинок міста, Центральна державна бібліотека збудована в стилі французького академізму. За проект цієї споруди румунський архітектор Штефан Бринкуш був удостоєний першої премії на міжнародному конкурсі в 1907 році. Кияни оглянули також Палац Великих Національних Зборів СРР — ця велична споруда зведена на місці, де колись знаходились громадські збори Валахії. Тепер тут найвищий орган державної влади соціалістичної Румунії і одночасно законодавчий орган країни — Великі Національні Збори.

Пройжджаючи по місту, Анатолій Яценко запитав екскурсовода Марію Мунтян:

— Що це за вершинок?

— Пам'ятник Мухаю Хороброму. Він вперше об'єднав три румунські князівства.

На площі Вікторія оглянули пам'ятник Радянському солдату, що поліг у боротьбі проти фашистських орд на території Румунії і до його підніжжя поклали букети живих квітів.

Почуття радості сповнило наші серця, коли під'їхали до пам'ятника вождю пролетаріату Володимиру Іллічу Леніну. Велична постаць Ілліча на фоні Військової Академії завжди нагадує трудящим Румунії про людину, яка підняла народи світу на визвольну боротьбу проти соціального і національного гніту і вказала шлях у світле майбутнє.

Слід без перебільшення зазначити, що художні, ансамблі-статуй, скульптурні групи, фонтани органічно вписуються у міський пейзаж, надаючи йому гармонійного звучання.

Показуючи художньо оформлені та дбайливо доглянуті чисельні парки і сквери, Марія Мунтян сказала:

— На кожного бухарестця припадає в середньому понад 20 квадратних метрів озеленого простору.

— Що не кажіть, а наш Київ по озелененню та своїй величній красі ніскільки не відстає від вашого міста, — не втерпів Микола Рибальченко. — Приїжджайте до нас і ви неодмінно переконаєтесь в цьому.

Його думку одностайно підтримала вся група.

Побували ми також і в передмісті Бухареста, зокрема, в парку і на озері Могошоая за 15 кілометрів від міста. Це улюблене місце відпочинку трудящих. Тут, на березі однойменного озера, знаходиться Палац Могошоая, споруджений у 1702 році. В ньому зараз розміщується музей феодального бринковенського мистецтва (срібні вироби, скульптура, вишивка, древні грамоти, естампи та інше.).

Разом з тим, кияни-туристи побували і на спортивних аренах, де проходили змагання XIII Всесвітніх ігор глухих. Та про це мова піде далі.

С. ГУБКІН,

І. ЩЕРБАНЮК.

Бухарест — Київ.

СПОРТ

На першість області

На початку вересня у Вінниці відбувся осінній обласний комсомольсько-молодіжний крос, в якому взяла участь команда Піщанського району. До її складу входили учні Піщанської спецшколи-інтернату для глухих дітей: Таня Загорюлько і Саша Вечера.

Досить вдало виступала на цих змаганнях Т. Загорюлько. Вона зайняла друге місце з бігу на 2000 метрів серед учасниць 1956—1960 років народження. Тетяну нагороджено грамотою і цінним подарунком.

Того ж дня у Піщанці відбулася першість району з комплексу ГПО серед школярів. Заслугують уваги виступи Тамари Откаленко, Марії Ситнюк, Анатолія Антоноука, Василя Войтюка, які

увійшли до складу збірної команди району для участі в першості області.

В. ЛЯШКО,

учитель фізкультури

Піщанської школи-інтернату для глухих дітей.

Вінницька обл.

На тенісних кортах

Недавно в м. Ужгороді завершилась командна першість УРСР з настільного тенісу серед глухих спортсменів. Всього в змаганнях взяло участь 14 команд — по три чоловіки і дві жінки в кожній. Змагання тенісистів проходили у двох групах.

В результаті наполегливої боротьби у першій групі перемогу здобула команда Дніпропетровська, друге місце посіли тенісисти Закарпаття, третє — Кіровоград.

У другій групі перші місце вибороли спортсмени Харкова, друге — м. Сум, третє — м. Миколаєва.

На відміну від попередніх змагань, цього року у першості взяли участь багато молодих спортсменів. Так, з Херсона була представлена команда школярів, яка зайняла перше місце серед глухих і тугоухих дітей.

До складу команди Дніпропетровська також було включено учнів. Чимало молодих спортсменів виступило і в інших командах.

Більш докладно хочеться розповісти про дніпропетровців. Команду очолює робітник Південного машинобудівного заводу Олег Науменко. Він багато допомагає тренерові у підготовці молодих спортсменів. На цюгорічних змаганнях особливо відзначилися робітники Південного машинобудівного заводу, комсомольці Михайло Хмара та Олена Гончарова.

Наймолодшим учасником зма-

гань був піонер Едуард Стриженський — учень п'ятого класу школи-інтернату для глухих дітей. Хоч йому 12 років, та він впевнено перемагав дорослих і проявив велику витримку та волю до перемоги.

Добре виступила також учениця школи-інтернату для слабозухохих дітей Інна Неліна.

Після змагань учасники командної першості відвідали музеї м. Ужгорода, виїздили на кордон з ЧССР.

Велику увагу учасникам змагань з настільного тенісу приділив Закарпатський обвідділ УТОГ. Зягоджено працювала суддівська бригада, яку очолює М. М. Мегеш. Змагання пройшли цікаво і на високому рівні.

Ю. МАКЛАКОВ,

тренер збірної УТОГ.

Редактор П. БУЛАТОВ.